

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dispvtatio De Statv In Qvo Sint Beatorvm Animae Post
Hanc uitam, ante ultimi iudicij diem**

**Dévay Biró, Mátyás
[Nürnberg], [1537]**

VD16 D 1300

Censvra.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34195

Sed scriptura docet solam fidem esse nostram beatitudinem,
Lucæ 1. Beata es quæ credidisti. Et Ioan. 20. Thoma uidisti
& credidisti beatus es, sed beati qui non uiderunt & credide
runt. Petrus confitetur Christū filium esse Dei uiui, & audit
a Christo: Beatus es Simon BarIona &c. Beati quorum re
missæ sunt iniuriae, atqui fide remittuntur iniuriae.
Fide ergo beatificamur. Beatus uir, cui non imputabit do
minus peccatum. Et propter fidem, quæ nostra est beatitudo,
non imputabatur peccatum. Ergo fide sumus beati, Paulus
Rom. 4. Beatitudo una est, nempe fides, quibuscumq; tandem
nominib; eam uocites, fructus seu effectus fidei multiplices.
Et quis beatus, nisi cuius est dominus Deus eius, qui in hoc
uno peccauerit, multa bona perdet, Ecclesiastes 9.

Lucæ 1.

Ioan. 20.

Roma. 9.

Ecclesiastes 9.

PROPOSITIO XXIX.

Sola infidelitas est peccatum mortale.

CENSURA.

Hanc propositionem ignoras, altior ne sit an falsior etc.

CONDEM. CENSURÆ.

Peccati uetus partitio est, in mortale & ueniale. Sancti
dupliciter peccant: Natura mortaliter, stipendum em
peccati mors, & Venialiter, quia eorum peccata ueniam me
rentur per Christum. Impij peccant tantum mortaliter, & **I**m*p*ij
ut beatitudo est una fides ipsa, ita peccatum mortale est
unum, infidelitas ipsa. Marci ultimo, Ioan. 16. & 3. Et qui
fuerit in hoc uno, erit omnium reus. Iacobus, In requiem no
introierunt propter incredulitatem, Hebræ. 3. & 4. Et ut be
atitudinis

marci. ult.

Ioan. 16. et 3.

Hebræ. 3. et 4.